

עין משפט
נר מצוה

א [מי] פ'ח' מכל' ג'דו'סין
הל'ו טו'ש'ע א'ה'ע פ'י
ק'ד טע' (ד):

:2

דרתנן אין בוחבין במחזור וכו'. הך סוגיא ונשמך נמי דמוקי רב
אש' מתניין כר' יהודה אחיא כרס לקיש דפ"ג (לקמן דף כ"א):
דמוקי מתניין כ"מ דחמנו שני דמשמע חתימה ממס אבל רבי
יוסון ושמואל מוקי הכס מתניין כרבי אלעזר ונחמנו אחרוך חאי

כלומר שימו כמו מורה חתומה ונתנה
 "סד"ס היקוקן (לקמן דף ט.) ולשמאל
 ורבי יוחנן נמי יש להוציא דר"מ
 ולא בעי תמידי לשמה כדמסקו בסמוך
 מדרב כחן דלמך אומר רבי הוה
 דאפילו מלאו כנאפה כו' ור"מ והכי
 מוכח מוכח דלא בעי כתיבה לשמה
 לילתא לכתחילה כפי בעי כתיבה לשמה
 לדבשי לכתולה כנולס וי"ל דאפילו
 לא לכתחילה בעי כתיבה לשמה לא
 מיתוקתא מתני' כותייה כיון דדיעבד
 מסתכל לא היו מתקנין אומר בפ"ג ועוד
 דבשר דברים ס"ב (לקמן דף טו.) ור
 לא אמר בפני נכתב פסול ותימה לר"י
 הכא משמע דלא מיתוקתא מתני'
 כר"מ תוספות דר"מ לא בעי כתיבה
 לשמה ולקמן (דף ה:) תניא כהני
 ההבויא גט ממדינת הים נתנו לה ולא
 לתר כפ"ג ובפני נחתם יוחא ויהול
 ממזור דברי ר"י ולרבא יוחא דבשי
 בפני נכתב דלא לימי לחלוטיו והא
 דלמך רב נחמן בסמוך דלר"מ מלאו
 כנאפה כו' היינו כשהשולח עמו
 ונתנו לו שר בא"י אבל שולח גט
 ממדינת הים לר"י שולח השלים

במציבה הגט שיוכל לומר כפני נכבד דלח לימי לחילופים אבל לרבה
 בקשה דלית ליה טעמא דלחילופי אף לפי המסקנה דרבה חיל ליה דרבה
 דהפרישט: **ש'רש"ה** גיטין פס"ה. אינא דמוקי כפ' בתרא (לקמן
 פ"ה) הך מחתי' כר"מ אש"י דלית ליה לר"מ כל המענה המוטב
 שטעמו דתמים בגיטין הולך ממזר אחרת דהיה היינו טעמה דרבה
 כבשר דכר אינא המטבט שלא יפסל הולך בדרך שלשה ואש"י דר"מ סבר
 וכבש היינו וחמס מ"מ כשר הולך בכבש ידו ואין עליו עדים כדיון שר
 כפ' בתרא (ג"י טז) כבש ידו ועד שנינו שפיר אלא למד' כבש סופר ו
 וכתב החתומה עליו עד אחד ואין כאן שנים וי"ל שהסופרים שחשים למכ
 בעד אחד: **כתב** בבבא דר' ואין יצ"ו עדים. טעמא דפסול מאדם
 כפ"כ (לקמן ד"ה) דמקט ידו בגיטין שלא יחשב על ב'ת אחרות הכל
 מומן משום פירי קשה לר"י מה שש"י כבש ידו ואם י' לחוש שיק
 מלמלקוחות שמכר להם פירות בימים מאוחר המון הכחוש בגט עד עכש
 יד' (י"א) א"כ לא נסמך עליו לטרוף לקוחות מזה הכחוש ב' ימים דוד
 הבועל יום שפדמו ב' ואל יקדים הומן ואז חיל לה לטרוף לקוחות
 ונכח על פסולו דהשחל דלא כל הטרופ האשה מומן הכחוש כיון שגט
 מומד חמסם הפירות ותאמר שכבר נגבשה מומן הכחוש ב' י"ב ב'
 ידו ואין עליו עדים לאשמועינן דאפ"ה הולך כשר וקפ"ה דלח ב' א'
 יד' דלח ב' זמן אלא לאשמועינן אש"י דש ב' זמן לא מיבטא למח
 כבש כבש ידו אלא בעד אחד דאיי"ר מ"ק משמיר ר"א וי"ל להאשן אפ
 מוחמיו על גט אלא מפני מקורן העולם משמיר דעבד מוכיה למד
 בבוטריס דמקמי לקמן כפ"כ (ד"ה טז) אין טענין על הנייר מומן ו

ממשכרין וכוונתן והדעת בשולח (קמן דף לז:) התקין ר"ג שיהו העדים שולח יטערו לעדי מפיה שיערו להראות לראיה השטר והטו אנכי וכו' שכן שני פ"ה בקונטרס אם שטר מלוה הוא גובה מנכס ומתקריב מנכסי משועבדים כדמעתב פ"ה בתרא (קמן דף פז:) דלאמת משועבדים אלא דר"א איירי נמי בשאר שטרות וקשה דלמך גגט פש ומימי מהאי דגטין דקמך וגובה מנכסי משועבדים ומשי שאלה הגרס הם שאלו הם דקמך כתיבה שיעד נפשיה פירוש שכונתה ההוא יקול כליוו הם חתומים אבל לעיל איבעריל וס' הווחך כח ידו שיהיה לו קול והסם לו ויעיל אפילו אחתוך כ"ב רבתי מנחל פ"ה ויפסך רבתי מנחל שפי' לקמך אחיהא דגט פשט וולא מגינין בעדי מסק פתסא דמכר חלפי חלפי פסי' שרלח ידו ממשעדי ומי ליגיל לא קמך כדפי' בקונטרס ומשום פ"ה ס"ד דגט ממשעדי כיון דמכר חלפי כ"ה לקמן דלא גבי ממשעדי אלא בעדי חתימה: **וב' לא בעי רבי מאיר** לאחר כל מתקומה מתניין כותיה דכפיר' לעיל וס' חתמך ומתא' שפ' מדברת ומתורייחא אל מילוח בין לתתחלה ליעדע' וס' לומר דה

המביא גם פרק ראשון גימין

אז רבי מאיר. דלמך עיקר השטר זו היא חתימתו: חתימה. לשמה
צ"ע דכי חתיב וכתב לה לחתימה חתיב בדקתני לקמן (דף סא:) כתב
גט על המחזיר כשר ואע"ג דכתיב וכתב ומתוך"י מי שצוה מחזיר אלא
מחזיר ומנחה ילא זה שהוא מחזיר במחיה הוציאו ומנחה אפ"ה מיון

דחתמו בתלוש מכסר ליה ר"מ אלמל
וכתב דקרקא אחמימה הוא: אין
כוסבין. לתחילה על המחובר שמה
יתוסם במחובר ומפסל כדפרישית וסח
מפ"ב (דף ק"א) וואר' אלעזר. דלמר
מדלוריימא גט שאין עדיו סתומין
עליו כשר אלמל וכתב תחילה רבי
דשמע: כפיה ופסל גיטין פסולין. דקא
חתמה: ופסל שלש גיטין פסולין. דקא
חשיב בפי' בחרא (לקמן פה) וחד מינייהו
אין עליו עדים: דרננן. בלומר פסוליהו
אפי' לת"ק אל הוי אלמל מדרננן מדתמי
אס' ניסת הולד כשר: ולא כפי רבי
אלעזר חסימה. ופליגי עלה ר"א
דאפילו לכתחילה תנשא אלמל פסולא
דרננן נמי לית ליה: כפיה גיטין
פסולין. לתחילה ופסל כפיה כשר. די
די הכעל: ואין בו זמן. בלי זה זמן
תנשא: ואין בו אלמל עד אחר. וכתב
רבי סופר: ואס' נישאס הולד רבא
אלמל מ"ק גופיה ר"א פסיל אלמל
מדרננן ומדפליג ר"א עליה שמע מינה
אפילו לתחילה מנשיב: וגובה
מנכסין משועבדים. גובה כתובתה
בגט זה מנכסין משועבדים דמנו

כמויות (דף פט.) הוֹלִיָּה גַּם וְאִין עִמּוֹ כְּמוֹתָה גִּיטָה כְּמוֹתָה. לִשְׁנָה
אֲחֵרֵיהֶן גִּיטָה מְבֻשָּׁתָה וְשִׁנְיָהֶם אֵם שֶׁנֶּחֱלָה הִיא גִּיטָה מְבֻשָּׁתָה
מְעַבְדִּים. ט"ז נָמִי קִרְיָ עִמּוֹ דְּהִלָּמָר בְּעָלָהּ (דף קז.) וְנָמִי חֹבֶשׁ מִשְׁכָּן
בִּזְוֹ אֲחֵרִית: **אֵלֶּה מַשְׁנֵי סִיקוֹן טַעֲמוֹ.** שֶׁמָּה יִמּוּתוֹ עֵדִים וְשֹׁב אִין לוֹ עֵדוֹת
לְפִיכָּךְ נִהְיָ לְחֻסּוֹ דְּלֹא יִמּוּתוֹ מִתְּחִילָה עֵדִים אֲחֵרִים וְיִכְרִירוּ:
וְכִי

ועל עצמו כתב אין לך חתימה גדולה מזו ואין זו אלא עד אחד למ"ד קשה יחוסו דשמה סופר רבנו להנחמד וזרקו לאשפה ונאחזה האשה וול וזהוהין בכך ומיהו אין רבנו להזהר לגמרי מתחשב בחיבת סופר יוכל לבדו לכתוב אותה כשיצלה והיו כאן זו זמן וא"ת שבלמה למ"ד כתב ידו וז"ל דמי איתא שמה יחפה אכל למ"ד דמפרש דמפרש דמקטין וזמן לעשות האשה א"ע"ס שגא לגרסה ולעשות עמה קטויה שגגה כמו שאלו ודוקין את האשה גבי שובר כתובה בכסף שנים אוחזין וז"ל ואין זמן וכלן פסוליהו לנפשות תפסיד האשה שלא דרין כשיחזיקו הן הכתוב ויחא לא תוכל לגרוק לפי שאלו חושדין אותה שהקדים הומו וול דדוקא בגט כשר גובה מינס המבייה וע"ל דחיישין דלחר המבייה כן ואין בו א"ל"א עד אחד. למ"ד כתב ידו ועל שמה חנא כתב בגט כשר על אחד האטריק דאח"כ את תשגא אהיה וז"ל ש"י בו. וז"ל. נראה ה"ל רב"י א"עזר אומר אפי"ו אין ע"ז"ו עדים בו. וא"ת דילמא דדוקא אין ע"ז"ו עדים משמע דאין עליה עדים כלל ועוד דקמין דאין העדים יגו ונראה דר"י דלכתחילה מכשיר ר"ל אלעזר בעדי מסירה כדפירש ידיו משרטין ואמר חנא חתמים ר"ל דלמר עדי מסירה כדמי ומשמע כחומתין על הגט לא שצ"ק לעשות כן אלא חיקן שילמא להם לעשות כן ואם חלים למקוין לכתחילה אגדי מסירה סומכין. ור"ב"ה מנכבים משועבדים וכן נראה לר"ת עיקר דאפילו בשאר שטרות גובה בעדי רב הלה כר"ה גביטין ונשאר שטרות לא חסין וגיבה מנכבים (ז"ל ובי"ד דק.עו.) הוחזק ונשאר שטרות כד"ל מהו פ"י מהו שיגבה ממעשדי דאיכא כתובה משמע דדוקא בגט איירי ולא בשאר שטרות ורש"ס ז"ל נכתב דין למוסרו כפי עדים שהיו עדי מסירה במקום שר"י חתימה ובי"ד ובעי וטב ישרו עליו עצמו ולא תחזיקין אלא להדאחא לא לעשות שטר יהיה"ל דגט פשוט (ז"ל דק.עו.) פליגא אהיה"ל דהמגרס (לקמן דף סי.) ה"ל אלא מגני חיי והא דפריך סתמה דה"ס פ"קירין (דף סי.) גבי שטר לפסק דבתי חתמי דמיייר בחתימה עליהם שטר עדי עדיהם ובידיות ידיו ישרא'ל חזקא הגן הדיוטות בעדליות וגם מלפון הקונטרס מדינות תרביה לשמה מדאורייתא אב"י מדרבנן בעי. ופסול דיעבד דנענין ממהובר דלמר לעיל אין כותבין לכתחילה אלא דיעבד כשר אפילו תא' מוקי יהיא מתניתין דמהובר כרבי אלעזר וחתמו וחתמו קאי:

מסורת הש"ס

(א) לקמן כא: (ב) ב"ב קטו.
לקמן י: פו. (ג) לקמן
כב. כו: כתובות פה.
(ד) [דברים כד].

גליון הש"ס

[illegible]